

UCHWAŁA Nr
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia

w sprawie przekazania do dalszych uzgodnień projektów uchwał w sprawach zmiany uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawach parków krajobrazowych

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.), art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.)

**Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwała, co następuje:**

§ 1

Postanawia się przyjąć projekt uchwały Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie przekazania do dalszych uzgodnień projektów uchwał w sprawach zmiany uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawach parków krajobrazowych, stanowiących załączniki nr 1-3 do niniejszej uchwały i przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz właściwym miejscowo radom gmin celem wymaganego prawem uzgodnienia.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Sejmik województwa posiada kompetencje utworzenia parku krajobrazowego, określenia jego nazwy, obszaru, przebiegu granicy, szczególnych celów ochrony oraz obowiązujących zakazów.

Niniejsza uchwała przekazuje do uzgodnień projekty uchwał zmieniających uchwały w sprawach trzech parków krajobrazowych: Parku Krajobrazowego „Lasy Janowskie”, Parku Krajobrazowego Puszczy Solskiej i Południoworoztoczańskiego Parku Krajobrazowego. Parki te położone są na terenie dwóch województw podkarpackiego i lubelskiego.

Realizując zapis art. 16 ust. 3a oraz art.16 ust. 5a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w dniu 14 listopada 2017r. zawarto porozumienie o współpracy pomiędzy Województwem Lubelskim a Województwem Podkarpackim, którego celem była deklaracja współpracy pomiędzy województwami mająca na celu opracowanie projektów jednobrzmiących uchwał sejmików województw w sprawie wspólnych parków krajobrazowych oraz dalszej współpracy dotyczącej zarządzania tymi parkami. W okresie od listopada 2017r. do czerwca 2020r. prowadzono rozmowy mające na celu realizację tego porozumienia. Z uwagi na rozbieżne spojrzenia na funkcjonowanie, zarządzanie a zwłaszcza finansowanie Parku realizacja porozumienia była mocno utrudniona w związku z czym uchwałą nr 249/4923/21 Zarządu Województwa Podkarpackiego z dnia 2 lutego 2021r. na mocy porozumienia stron rozwiązano przedmiotowe Porozumienie. Wobec pilnej potrzeby nowelizacji obowiązujących uchwał w sprawach ww. Parków przygotowano poddawane pod konsultacje projekty. Uchwały dotyczące pozostałych siedmiu parków krajobrazowych położonych na terenie województwa podkarpackiego zostały znowelizowane w roku 2017.

Konsultowane projekty wprowadzają następujące zmiany:

1. Dostosowano brzmienie zakazu zabudowy doliny rzek do brzmienia ustawowego. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy dolin rzecznych, brzegów jezior i innych zbiorników wodnych. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani jakie cieki należy uznać za rzeki. Obowiązujące uchwały Sejmiku z 2013r. i 2014r. w sprawach przedmiotowych Parków uznały za brzeg sztucznego zbiornika wodnego maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana wyżej ustawa nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy dla sztucznych zbiorników. Ponadto nowelizacja ustawy o ochronie przyrody uściśliła iż zakaz zabudowy brzegów dotyczy tylko naturalnych zbiorników wodnych oraz sztucznych

zbiorników usytuowanych na wodach płynących. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązujące uchwały Sejmiku Województwa Podkarpackiego są bardziej rygorystyczne niż zapisy ustawy o ochronie przyrody, dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowych uchwał i dostosowanie ich zapisów do zapisów ustawy. Obowiązujący na terenie Parku zakaz zabudowy brzegów rzek i zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem kategorycznym. Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Parku. W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

2. Z zakazu zabijania dziko występujących zwierząt zwolniono czynności wykonywane na podstawie zezwoleń lub aktów prawa miejscowego wydanych przez uprawnione organy, czynności związane z ochroną gatunków rodzimych przed zagrożeniem związanym z rozprzestrzenianiem się gatunków obcych oraz czynności związane z realizacją działań zapewniających bezpieczeństwo sanitarno - epidemiologiczne oraz mających na celu ochronę zdrowia lub życia.
3. Z zakazów chroniących dziko występujące zwierzęta i ich siedliska, rzeźbę terenu i stosunki wodne zwolniono zabiegi czynnej ochrony przyrody wykonywane przez organy ochrony przyrody oraz działania wykonywane w ramach przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz Parku.
4. Z zakazu chroniącego zadrzewienia śródpolne, nadwodne i przydrożne zwolniono działania wykonywane w ramach przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz Parku, w zakresie niezbędnym do realizacji tych przedsięwzięć, zabiegi czynnej ochrony przyrody wykonywane przez organy ochrony przyrody oraz zadrzewienia na gruntach ornych za wyjątkiem zadrzewień rosnących w 1 m pasach wzdłuż granic działek, które to zadrzewienia będą mogły nadal pełnić funkcję liniowego zadrzewienia śródpolnego. Zwolnieniom z zakazu usuwania zadrzewień nie podlegają cenne drzewa o parametrach drzew pomnikowych oraz siedliska priorytetowe.
5. Dla Parku Krajobrazowego „Lasy Janowskie” i Parku Krajobrazowego Puszcza Solska zniesiono odstępstwo od zakazu wydobywania kopalin dla obowiązujących koncesji, ponieważ w chwili obecnej na terenie tego Parku nie obowiązują żadne koncesje. Po nowelizacji będzie zatem możliwe prowadzenie działalności, na którą koncesję wydaje starosta czyli na wydobywanie kopalin ze złóż mniejszych niż

2 ha, bez użycia środków strzałowych i w ilościach mniejszych niż 20 000 m³ rocznie.

Dla Południoworostoczańskiego Parku Krajobrazowego wprowadzono zmianę w odniesieniu do odstępstwa od zakazu pozyskiwania kopalin. Aktualnie zakaz ten nie dotyczy udzielonych, obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały wprowadzającej to odstępstwo, koncesji oraz prowadzenia działalności, na którą koncesje wydaje starosta, czyli na wydobywanie kopalin ze złóż mniejszych niż 2 ha, bez użycia środków strzałowych i w ilościach mniejszych niż 20 000 m³ rocznie. Powyższa regulacja prawna nie daje możliwości zmiany podmiotu dzierżawiącego dany obszar górniczy, ponieważ nowy podmiot nie będzie mógł uzyskać nowej koncesji na to samo już eksploatowane złożenie. Powiązanie odstępstwa od zakazu pozyskiwania kopalin z eksploatowanym złożem a nie z koncesją umożliwi zmianę podmiotu dzierżawiącego i eksploatującego to złożenie. Ponadto proponowany nowy zapis umożliwi zmianę koncesji, jeżeli przed jej zmianą zostanie przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko, która wykaże brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz Parku.

Konsultowane projekty uchwał racjonalizują obowiązujące zakazy dotyczące ochrony przyrody i krajobrazu bez szkody dla wartości przyrodniczych, krajobrazowych i turystycznych Parku, nie powodują również negatywnych skutków społeczno-gospodarczych. Nie przewiduje się aby wejście w życie projektu uchwały powodowało dodatkowe obciążenie dla budżetu Województwa.